

POLISER I HULTVIK

Jul 25th, 2009 | By [admin](#) | Category: [2009-3](#), [Recension](#)

Av Jean Bolinder
Soleka 2009

Baksidestexten påstår att detta är Jean Bolinders första skälmroman. Jag vill nog påstå att detta är osanning. Det är inte ens den första om den fiktiva staden Hultvik i Kristianstads län i Skåne. I fjol kom boken *Hultvik, Kristianstads län* ut på Per Olaisen Förlag och året innan en bok i samma anda som *Poliser i Hultvik*. Den hette *Djävulen och det egna köttet* (Carlssons) och var en riktig skröna. Och långt innan dess kom Bolinder under pseudonymen Jesper Borghamn ut med *Mannen med klumpfoten* (Lindqvists 1975).

Och skälmroman ...?

Det är snarare en rå skröna om hur det kan gå när korruption och brottslighet breder ut sig i samhällets alla skikt. På denna lilla ort mördas, våldtas och hotas mer och värre än i många av de amerikanska thrillers (och möjligtvis skildringar av Ystad) som på senare tid översvämmat marknaden.

Bolinder är inte nådig mot polisen. Man får leta förgäves efter någon som inte är ohederlig. Antingen är de giriga, rasistiska, skitfulla, kåta, dumma eller bara osympatiska. Övriga personer är antingen kriminella eller så dödas de av MC-gäng eller luriga och lögnaktiga typer från Stockholm. Det är skruvat bortom sans och vett – men blir roligt just därför. Bolinder har sinne för nattsvart humor och en del formuleringar kommer man att minnas länge.

Attackerna mot svensk polis i denna överdrivna form har viss personlig verklighetsbakgrund. Bolinder har berättat om hur han stoppades av en polispatrull när han var ute och åkte med frun som passagerare. Polisen menade att han var full och drogpåverkad och när han visade sig vara ren utsattes han och hustrun för en högljudd utskällning. Storyn finns i annan form med i *Poliser i Hultvik*.

Om man letar sig ner under den burleska komiken och de smått överdrivna beskrivningarna hittar man ett ärende. Jean Bolinder vill peka på att människor formas av upplevelser i barn- och ungdomen. Har man farit illa då, blivit utsatt för mobbning, både sexuell och annan, och vägrats rätten att föra sin egen talan, kan resultatet bli rent groteskt.

Med tanke på att Jean Bolinder allt som oftast lägger in ledtrådar till sig själv i det han skriver må man vara förlåten för att leta efter sådana. En gata i Hultvik får heta Bülows väg, som är den adress författaren har hemma i Bjärred. Dessutom är den "berömda" författaren till *Mannen med klumpfoten* bosatt i Hultvik.

Konstnären Bolinder har dessutom åstadkommit bokens omslagsteckning – tre poliser vars ansikten tydligt uttrycker vad upphovsmannen anser om deras intelligens.

KJELL E. GENBERG

Tags: polisroman, skälmroman, skröna, svensk

Comments are closed.